

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-100/13

Priština,

17. oktobar 2013. godine

U postupku

B.V

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

I.I

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Dag Brathole, i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/164/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 10790) od dana 05. septembra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 17. oktobra 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- **Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/164/2012 u vezi spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA 10790 od dana 05. septembra 2012. godine i odbacuje se imovinski zahtev za privatnu imovinu zbog nedostatka nadležnosti.**
- 2- **B.V će snositi troškove postupka određene u iznosu od €60 (šezdeset evra) te isti trebaju biti plaćeni u roku od 90. (devedeset) dana od dana prijema presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.**

Dana 12. decembra 2006. godine B.V, u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava Petka Vujović (oca podnosioca zahteva), je podneo imovinski zahte u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao ponovni posed parcele br. 661 u Muhadžer Babuši, Lipljanu. P.V je preminuo dana 11. septembra 1983. godine. Na osnovu posedovnog lista br. 9, celokupna imovina je upisana na ime P.V.

I.I je podneo odgovor na zahtev, koji nema datuma. U izjavi od dana 18. avgusta 2008. godine, on je izjavio da je kupio imovinu od P.V u 1976. godini. On nije bio u stanju da upiše prenos, pošto je P.V promenio adresu. I. je kasnije saznao da je P. preminuo u 1983. godini. U kasnijoj izjavi od dana 29. avgusta 2011. godine, I. je izjavio da je kupio imovinu u 1977. godini te i da je izgradio dve kuće na imovini, jednu u 1980. godini a drugu u 1992. godini.

U izjavi iz avgusta meseca 2012. godine, B.V je potvrdio da je u 1978. godini imovina prodana SH.L. Međutim, B.V tvrdi da se kupoprodajna cena nikada u potpunosti uplatila te i da je ovo razlog zbog čega ugovor nikada nije potpisan i zbog čega nije upisana kupoprodaja. B.V je zatražio od KAI da odluči da prodavac, koga zastupa njegov zakonski naslednik, ima pravo da traži ostatak duga.

U svojoj grupnoj odluci od dana 05. septembar 2012. godina, na stranici 20. ispod naslova „Zahtev br. 10790“, KIZK je odbila zahtev B.V, gde je izjavila da je navodni nosilac imovinskog prava dobrovoljno napustio imovinu pre sukoba u 1998-1999. godini, te i da prema tome nije dokazao svojinu ili bilo koje imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu pre ili tokom sukoba u 1998-1999. godini.

Dana 03. aprila 2013. godine odluka je uručena B.V. Isti je uložio žalbu dana 22. aprila 2013. godine. Žalba je uručena I. dana 03. jula 2013. godine, te isti nije odgovorio na žalbu u predviđenom vremenskom roku od 30. dana.

Žalbu je uručio advokat D.A.V, koji je dostavio punomoćje zastupanja u ime B.V u ovom predmetu. U žalbi je navedeno da je KIZK pogrešno našla da je I. bio vlasnik imovine na osnovu „sudski overenih izjava dva svedoka“. Ovi svedoci se trebaju intervjuisati u pravnom postupku gde bi se omogućilo B.V da postavlja pitanja. Dalje, u žalbi je takođe navedeno da nije dostavljen ugovor ili bilo koji dokaza koji se odnose na prodaju, tako da je navod povodom ugovora neuverljiv ili nezakonit. Žalba ne navodi da je prethodna izjava B.V povodom kupoprodaje imovine koja nije u potpunosti isplaćena netačna.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana predviđenim članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinu nad privatnom nepokretnom imovinom već takođe i da ona on nije u stanju da uživa to pravo iz razloga koji je direktno povezan ili rezultira iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U smislu člana 2. Opšte odredbe, tačka 2.1 UNMIK/DIR/2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079 “svako lice koje je imalo vlasničko pravo ili pravo zakonskog posedovanja imovine, ili bilo koje zakonsko pravo da koristi imovinu, koje u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da ostvaruje svoje imovinsko pravo usled okolnosti koje proističu ili su direktno povezane sa oružanim konfliktom koji se desio između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine, ima pravo na ponovno ustanovljavanje svojeg imovinskog prava kao nosilac imovinskog prava.

Tekst jasno demonstrira da je namera ovog posebnog zakona (Uredbe) da obezbedi rešavanje imovinskih prava koja se ne mogu uživati zbog okolnosti koje su povezane sa ratnim sukobom iz 1998/1999. godine.

Ovaj poseban zakon ne služi za rešavanje konvencionalnih imovinskih sporova, koji nisu povezani sa oružanim sukobom. Takvi sporovi se rešavaju unutar okvira opštih postojećih zakona kao na primer Zakon o nepokretnoj imovini i ostalim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154 of 2009, SL br. 57/2009).

U konkretnom slučaju, nesporno je to da je u drugoj polovini sedamdesetih godina obavljen sporazum u vezi kupoprodaje sporne imovine. Stranke se ne slažu povodom uslova sporazuma, povodom toga da li je obavljena završna kupoprodaja i da li je plaćena kupoprodajna cena. Dodatno, B.V je izjavio da je njegov otac prodao imovinu SHL, dok I. tvrdi da je kupio imovinu od oca B.V. Ovaj spor se treba rešiti pred redovnim sudovima.

Takođe je nesporno to da je Islami izgradio dve kuće na imovinu u 1980. Godini u 1992. Godini.

Prema tome, spor nije poveza ili ne rezultira iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

KIZK je odbila zahtev nakon razmatranja zasnovanosti predmeta. Po mišljenju Vrhovnog suda, na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 KIZK nema nadležnosti da reši ovaj predmet. Prema tome, Vrhovni sud poništava odluku KIZK i odbacuje zahtev zbog nedostatka nadležnosti.

Sudska odluka ne prejudicira pravo B.V da zahteva potvrđivanje imovinskog prava pred nadležnim lokalnim organima.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosova o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): 30 €
- Sudska tarifa za donošenje presude za odbacivanje zahteva je određena u maksimalnom iznosu od 30. vvara, u smislu člana 10. 5 u vezi sa članom 10.1 AN br. 2008/2 Sudskog saveta Kosova o Ujedinjenju sudskih taksi.

Žalba B.V je dovela do poništenja odluke KIZK, kao i odbacivanja njegovog imovinskog zahteva podnetog u KAI. Žalba B.V je delimično bila uspešna. Na osnovu Zakona o parničnom postupku, član

452.2, Vrhovni sud je odlučio da svaka stranka snositi svoje troškove. Prema tome, ove sudske takse će snositi B.V koji je uložio žalbu.

U smislu člana 46. Zakona o sudskim taksama, kada je lice sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu obavezno da plati sudsku taksu, završni rok za uplatu iste ne može biti manji od 30. dana a ni veći od 90. dana. Vrhovni sud je odlučio da završni rok za uplatu bude 90 (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je završna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar